

El Fòrum Social Europeu celebrà la cinquena edició entre dimecres i diumenge de la setmana passada. La cil en el moviment antiglobalització d'Escandinàvia. És un fet assumit a les fileres militants, tanmateix, que l'escer Per ventura és un reflex del cansament que acumula el moviment opositor al liberalisme. Ara bé, per sobre d

La diplomàcia dels s crida per una altra l

Solidaris

Text: **Ander Zurimendi**

Fotos: **Bob Strong/Reuters**

PALMA És la seva particular diplomàcia. La dels *pàries* de la terra, la dels habitants dels suburbis. I ha entrat en acció.

De fet, els lligams que els poders econòmics teixeixen en trobades com la Cimera del G8 o el Fòrum de Davos ja tenen resposta des de fa una dècada. I és que era el 1998 quan els joves nord-americans i altres d'arribats de tot el continent plantaven cara a Seattle.

Europa no s'endarrerí a l'hora d'organitzar contracimeres, que rebrien el nom d'antiglobalització. Aquest cap de setmana passat, precisament, s'ha duit a terme el V Fòrum Social Europeu a la població nòrdica de Malmö.

Tot i que ha passat certament in advertit entre les mitjans de comunicació de l'Estat espanyol, milers de joves es tornaren a reunir en una cita de caràcter bianual.

La primera celebració del FSE tingué lloc a Florència l'any 2002 i assolí unes repercussions internacionals absolutes gràcies a la repressió policial. I és que els *carabinieri* assassinaren un manifestant d'un tret de pistola, enmig dels disturbis urbans al cor mateix de la ciutat.

Per ventura la imminent guerra a l'Iraq també donà esplendor al Fòrum Social Europeu de 2003.

≡ **El Fòrum Social de Malmö s'ha mogut entre el cansament i la nul·la visibilitat mediàtica**

Tingué lloc al barri roig i contestari per excel·lència de París: el Saint Dennis de Jean Paul Sartre.

Un any després es traslladava a Londres, on va rebre el suport explícit del seu batle, Ken Livingston, Ken *el roig*.

Però tot i gaudir de l'impuls municipal, les queixes per la manca d'alberg i les seves condicions enterboliren els ànims dels antiglobalització. Aleshores el moviment començà a patir un cansament que l'obligà a deixar passar dos anys, en comptes d'un, entre fòrum i fòrum.

La plurimilitància és, potser, una de les explicacions per analitzar el decaïment dels antiglobalització. El carnet de feminista, la lluita pels immigrants, el vessant polític (o bé comunista o més aviat anarquista), l'ecologisme... tota una sèrie de causes que, tal vegada, hagin provocat la síndrome *del cremat*.

Així s'entendria la poca visualitat de la trobada, duita a terme de dimecres a diumenge de la setmana passada. Tanmateix, els debats i les discussions han estat a la mateixa altura intel·lectual que en edicions anteriors.

Susan George i Samir Amin

Tot i que l'analista Toni Negri i la diputada colombiana Piedad Córdoba excusaren a darrera hora la seva presència a l'esdeveniment, sí que hi parlaren autors com Samir Amin i la canadenc Susan George, autora del llibre de capçalera dels antiglobalització *No-Logo* (que, paradoxalment, ha esdevingut un best seller, un pic engolit per la maquinària de la indústria editorial que pretén combatre).

Però qui més gent congregà al voltant del seu parlament fou Michael Hardt, professor de literatura a la Universitat de Duke. Entre els participants -uns 15.000 a la manifestació central de dissabte i més de 6.000 als tallers i conferències-, destacaren els procedents de l'Amèrica Llatina. •

Dissabte passat, Malmö acollí la gran marxa unitària, en què participaren uns 15.000 manifestants.

ta fou a Malmö, un poble del sud de Suècia. És per això que l'organització de l'acte recaigué en Malmö, ja que cap altra ciutat europea no s'animà a presentar-hi una candidatura. A causa de les crítiques internes, milers de joves afirmaren que una altra Europa és possible.

Suburbis Europa

MIQUEL A. MARIA
www.miquelmaria.cat

Participar per guanyar

L'ha dita grossa, el senyor Stiglitz: La crisi de Wall Street és per al mercat el que la caiguda del mur de Berlín fou per al comunisme. Pel Nobel d'economia de 2001, la fallida del model financer especulatiu representa la mort del fonamentalisme del mercat omnipotent. Es veu que a partir d'ara les coses s'hauran de fer d'una altra manera, sí, però qui ho farà? Calen nous mecanismes de regulació, però qui els ha d'implantar? Els estats? Els organismes supraestats? I què farem els ciutadans, pagar i mirar?

Si l'absència d'una societat civil potent a molts països de l'est europeu va ser un problema gravíssim quan va caure el mur de Berlín, ara que ha caigut del mur de Wall Street hauríem d'aplicar la lliçó. Necessitam l'articulació de xarxes de participació ciutadana capaces d'incidir de debò en el nou ordre socioeconòmic que s'intueix. I no puc evitar de demanar-me si els fòrums socials i el moviment internacional per una globalització alternativa seran capaços de jugar aquest rol. Aquest moviment té el risc de ser molt enrotllat però tenir poca incidència. I aquí no serveix de res allò que diuen de l'esport, que l'important és participar. No. Ara el repte és participar per guanyar, o com a mínim intentar-ho. Ser-hi, en qualsevol cas. Perquè ja ho deia Joan Fuster: la política, o la fas o te la fan. •

LES CLAUS DEL DEBAT INTERN

Lliçons i contradiccions que arriben d'Escandinàvia

••• Alguns debats sobre organització interna són recurrents als fòrums socials. Malmö, a Suècia, no en fou l'excepció.

Destruir o prendre el poder?

Un clàssic del debat antiglobalització és la dicotomia destrucció / presa de poder. I és que algunes organitzacions lluiten per entrar en el marc parlamentari i gaudir dels beneficis de la democràcia li-

ments reformistes aposten per no respondre violentament a les provocacions policials.

A més, denuncien l'existència d'infiltrats policials entre els joves de primera filera. Tanmateix, la presència d'un *bloc negre* hi és habitual. I la repressió a què són sotmesos, inimaginable.

Centralitzats o dispersats?

Uns pocs grans actes han tingut Folkets Park per escenari, però la gran majoria de tallers i conferències s'han duit a terme en desenes de petits espais. Això ha provocat una dispersió dels assistents que, segons alguns d'ells mateixos, ha estat desmesurada. Tampoc no es trasllada una imatge nítida del Fòrum Social Europeu.

Assemblea o burocràcia?

Els fòrums han desenvolupat una metodologia assembleària bastant eficient. De tota manera, la participació hi preval més que la representativitat, ja que algunes figures destacades influeixen molt més que d'altres amb un suport molt ampli als respectius col·lectius en nom de qui parlen.

Queixes o alternatives?

El teixit de debats durant els cinc dies és molt ric en pluralitat de temes i punts de vista. Les dues hores de discussió, de vegades, no són prou per plantejar alternatives aplicables i realistes. Quin és, idò, el motiu de reunir-se? •

“Hi ha molts i diversos debats, però en dues hores no és possible aprofundir en alternatives nítides”

beral. En aquest ambient es mouien els partits socialdemòcrates i moltes ONG.

Així mateix hi hauria els moviments revolucionaris de l'esquerra, com ara comunistes i anarquistes, que aposten per transformar la societat.

Pacifisme o violència?

Sense ànim de jutjar, les mobilitzacions antiglobalització es caracteritzen per acabar, sempre, en aldarulls amb la Policia. És per això que ja fa temps que s'ha engegat el debat sobre el caràcter antiviolen- lent de les trobades. Els movi-

Alguna mena de *Bloc negre* sempre és present a les protestes.

La manifestació de *Reclaim the Streets* acabà amb greus disturbis dijous.